

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1257/1999

af 17. maj 1999

om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁽⁴⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten⁽⁵⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En fælles politik til udvikling af landdistrikterne bør ledsage og supplere andre instrumenter i den fælles landbrugspolitik og dermed bidrage til virkeliggørelsen af målene for denne politik som fastsat i traktatens artikel 33, stk. 1;
- (2) ifølge traktatens artikel 33, stk. 2, litra a), skal der ved udarbejdelsen af den fælles landbrugspolitik og de særlige foranstaltninger, som den kan medføre, tages hensyn til landbrugserhvervets særlige karakter, der følger af landbrugets sociale struktur og af de strukturelle og naturbetingede forskelle mellem de forskellige landbrugsområder;
- (3) ifølge traktatens artikel 159 skal de fælles politikker gennemføres under hensyntagen til

målene i traktatens artikel 158 og 160 for den fælles politik for økonomisk og social samhørighed og skal bidrage til deres virkeliggørelse; foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne bør derfor medvirke til denne politik i regioner med udviklingsefterslæb (mål 1) og i regioner med strukturproblemer (mål 2) som fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene⁽⁶⁾;

- (4) allerede i 1972 blev foranstaltninger til forbedring af landbrugsstrukturen en del af den fælles landbrugspolitik; i næsten to årtier er der gjort forsøg på at integrere landbrugsstrukturpolitikken i den bredere økonomiske og sociale sammenhæng i landdistrikterne; i 1992-reformen af den fælles landbrugspolitik blev der lagt vægt på, at landbruget som den største bruger af jorden har stor betydning for miljøet;
- (5) den aktuelle politik for landdistrikterne føres ved hjælp af en række komplekse instrumenter;
- (6) i de kommende år må landbruget tilpasse sig til nye realiteter og yderligere ændringer i forbindelse med markedsudvikling, markedspolitik og handelsregler, forbrugerkrav og -præferencer og Fællesskabets næste udvidelse; disse ændringer vil ikke kun berøre landbrugsmarkederne, men også lokaløkonomien i landdistrikterne generelt; en politik til udvikling af landdistrikternes konkurrenceevne og dermed bidrage til at bevare og skabe beskæftigelse i disse områder;
- (7) denne udvikling bør fremmes og støttes ved en reorganisering og forenkling af de eksisterende instrumenter til udvikling af landdistrikterne;
- (8) denne reorganisering bør inddrage de erfaringer, der er gjort med de eksisterende instrumenter, og dermed bygge på disse instrumenter, dvs. dem,

⁽¹⁾ EFT C 170 af 4.6.1998, s. 7.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 6. maj 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 407 af 28.12.1998, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT C 93 af 6.4.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT C 401 af 22.12.1998, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.

- der er blevet anvendt i forbindelse med de gældende prioriterede mål, som fremmer udviklingen af landdistrikterne ved at fremskynde tilpasningen af landbrugsstrukturerne som led i reformen af den fælles landbrugspolitik, og som letter landdistrikternes udvikling og strukturelle tilpasning (mål 5a og 5b), jf. Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter⁽¹⁾ og Rådets forordning (EØF) nr. 4256/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår EUGFL, Udviklingssektionen⁽²⁾, samt de instrumenter, der blev indført som ledsageforanstaltninger til 1992-reformen af den fælles landbrugspolitik ved Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 af 30. juni 1992 om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget samt om naturpleje⁽³⁾, Rådets forordning (EØF) nr. 2079/92 af 30. juni 1992 om en fællesskabsordning med støtte til førtidspensionering i landbruget⁽⁴⁾ og Rådets forordning (EØF) nr. 2080/92 af 30. juni 1992 om en fællesskabsordning med støtte til skovbrugsforanstaltninger i landbruget⁽⁵⁾;
- (9) en revideret politik til udvikling af landdistrikterne bør omfatte alle landdistrikter i Fællesskabet;
- (10) de tre eksisterende ledsageforanstaltninger, der blev indført med reformen i 1992, (miljøvenligt landbrug, førtidspensionering og skovrejsning) bør suppleres med ordningen for ugunstigt stillede områder og områder med miljørestriktioner;
- (11) andre foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne bør indgå i integrerede udviklingsprogrammer for mål 1-regioner og kan indgå i programmerne for mål 2-regioner;
- (12) i landdistrikter bør udviklingsforanstaltningerne ledsage og supplere markedspolitikken;
- (13) støtte fra EUGFL til udvikling af landdistrikterne bør baseres på et enkelt regelsæt, som fastlægger de foranstaltninger, der er berettiget til støtte, deres mål og kriterierne for støtteberettigelse;
- (14) i betragtning af de meget forskellige forhold i Den Europæiske Unions landdistrikter bør politikken til udvikling af landdistrikterne følge subsidiaritetsprincippet; den bør derfor være så decentraliseret som mulig, og der må lægges vægt på aktiv medvirken fra græsrodsniveau og opefter; kriterierne for at opnå støtte til udvikling af landdistrikterne bør derfor begrænses til, hvad der er nødvendigt for at nå målene for denne politik;
- (15) for at opnå en sammenhæng med andre instrumenter i den fælles landbrugspolitik og med andre fælles politikker er det dog nødvendigt, at de grundlæggende støttekriterier fastlægges på fællesskabsniveau; specielt bør uberettiget konkurrencefordrejning som følge af foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne undgås;
- (16) for at sikre fleksibilitet og forenkle lovgivningen tildeler Rådet efter traktatens artikel 202, tredje led, Kommissionen alle de nødvendige gennemførelsesbeføjelser;
- (17) landbrugsstrukturerne i Fællesskabet er præget af et stort antal landbrugsbedrifter, hvor de strukturelle betingelser, som skulle gøre det muligt at sikre en rimelig indkomst og levestandard for landbrugere og deres familier, ikke er til stede;
- (18) formålet med Fællesskabets investeringsstøtte er at modernisere landbrugsbedrifterne og gøre dem mere levedygtige;
- (19) der bør ske en forenkling af de betingelser for at opnå investeringsstøtte fra Fællesskabet, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 950/97 af

(1) EFT L 185 af 15.7.1988, s. 9. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3193/94 (EFT L 337 af 24.12.1994, s. 11).

(2) EFT L 374 af 31.12.1988, s. 25. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2085/93 (EFT L 193 af 31.7.1993, s. 44).

(3) EFT L 215 af 30.7.1992, s. 85. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2272/95 (EFT L 288 af 1.12.1995, s. 35). Forordningen er berigtiget ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1962/96 (EFT L 259 af 12.10.1996, s. 7).

(4) EFT L 215 af 30.7.1992, s. 91. Forordningen er ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2773/95 (EFT L 288 af 1.12.1995, s. 37).

(5) EFT L 215 af 30.7.1992, s. 96. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 231/96 (EFT L 30 af 8.2.1996, s. 33).

20. maj 1997 om forbedring af landbrugsstrukturerne effektivitet ⁽¹⁾;
- (20) indrømmelse af særlige fordele til unge landbrugere kan gøre det lettere for dem at etablere sig og kan desuden fremme den strukturelle tilpasning af bedriften efter deres første etablering;
- (21) udviklingen og specialiseringen af landbruget kræver, at de, der deltager i landbrugs- og skovbrugsaktiviteter, har et tilfredsstillende uddannelsesniveau i almen, teknisk og økonomisk henseende, navnlig med hensyn til nye metoder inden for driftsledelse, produktion og afsætning;
- (22) der må gøres en særlig indsats for at informere landbrugere om og udanne dem i anvendelse af miljøvenlige landbrugsmetoder;
- (23) der bør på baggrund af erfaringerne med gennemførelsen af forordning (EØF) nr. 2079/92 tilskyndes til førtidspensionering i landbruget for at bedre bedrifternes økonomiske bæredygtighed;
- (24) støtte til ugunstigt stillede områder skal bidrage til fortsat udnyttelse af jord til landbrugsformål, bevarelse af naturen samt bevarelse og fremme af bæredygtige driftssystemer;
- (25) ugunstigt stillede områder bør klassificeres ud fra fælles kriterier;
- (26) det er ikke nødvendigt at foretage en yderligere klassificering af ugunstigt stillede områder på fællesskabsniveau;
- (27) betingelserne for at være berettiget til udligningsgodtgørelse bør fastsættes for at sikre støtteordningens effektivitet og opfyldelse af dens målsætning;
- (28) det kan blive nødvendigt at yde støtte til landbrugere i forbindelse med begrænsninger af den landbrugsmæssige udnyttelse i områder med miljørestriktioner, for at løse de specifikke problemer, der opstår som følge af disse begrænsninger;
- (29) i de kommende år bør der lægges stor vægt på miljøvenlige landbrugsforanstaltninger for at fremme en bæredygtig udvikling af landdistrikterne og imødekomme samfundets stadig større ønske om miljøfaciliteter;
- (30) der bør fortsat ydes støtte til miljøvenligt landbrug i henhold til forordning (EØF) nr. 2078/92, men støtten bør ydes til målrettede miljøforanstaltninger under hensyn til erfaringerne med den pågældende ordning, som er nærmere beskrevet i den redegørelse, Kommissionen har forelagt i henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2078/92;
- (31) med støtteordningen for miljøvenligt landbrug som udgangspunkt vil landbrugerne kunne spille en reel rolle til gavn for hele samfundet, da den giver mulighed for at indføre eller opretholde produktionsmetoder, der er forenelige med det øgede behov for at beskytte og forbedre miljøet, naturressourcerne, jordbunden og den genetiske diversitet og for at bevare naturen og landskabet;
- (32) forbedringer med hensyn til forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter bør fremmes ved støtte til investeringer på området;
- (33) denne form for støtte kan i det store og hele baseres på de eksisterende betingelser i Rådets forordning (EF) nr. 951/97 af 20. maj 1997 om forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter ⁽²⁾;
- (34) det bør sikres, at investeringerne er bæredygtige, og at landbrugerne får del i de økonomiske fordele ved aktionen;
- (35) skovbrug er en integrerende del af landdistriktudviklingen, og der bør derfor indgå skovbrugsforanstaltninger i støtteordningen for udvikling af landdistrikterne; det bør ved ydelse af støtten til skovbrug undgås, at der skabes konkurrencefordrejning, og støtten bør være markedsneutral;

⁽¹⁾ EFT L 142 af 2.6.1997, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2331/98 (EFT L 291 af 30.10.1998, s. 10).

⁽²⁾ EFT L 142 af 2.6.1997, s. 22.

- (36) skovbrugsforanstaltningerne bør vedtages på baggrund af de forpligtelser, Fællesskabet og medlemsstaterne har indgået på internationalt plan, og bør baseres på medlemsstaternes skovplaner; foranstaltningerne bør også tage højde for de særlige problemer med hensyn til klimaændringer;
- (37) skovbrugsforanstaltningerne bør følge retningslinjerne i de eksisterende ordninger, der er fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 1610/89 af 29. maj 1989 om gennemførelsesbestemmelser for forordning (EØF) nr. 4256/88 for så vidt angår foranstaltningen til udvikling og udnyttelse af skovene i landdistrikterne i Fællesskabet⁽¹⁾ og i Rådets forordning (EØF) nr. 867/90 af 29. marts 1990 om forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af skovbrugsprodukter⁽²⁾;
- (38) det er af væsentlig betydning, at der gennemføres skovrejsning på landbrugsjord, ikke blot af hensyn til jordudnyttelsen og miljøet, men også for at øge udbuddet af bestemte skovbrugsprodukter; den eksisterende støtte til skovrejsning i henhold til forordning (EØF) nr. 2080/92 bør derfor videreføres under hensyn til erfaringerne med den pågældende ordning, som er nærmere beskrevet i den redegørelse, Kommissionen har forelagt i henhold til artikel 8, stk. 3, i samme forordning;
- (39) der bør ydes støtte til aktiviteter til bevarelse og forbedring af skovens økologiske stabilitet i visse områder;
- (40) der bør ydes støtte til andre foranstaltninger vedrørende landbrugsvirksomhed og en omlægning heraf; listen over foranstaltninger bør fastlægges på grundlag af de indvundne erfaringer og under hensyntagen til, at udviklingen af landdistrikterne også må baseres på andre aktiviteter end landbrugsvirksomhed, for at tendensen til økonomisk og social svækkelse af landdistrikterne og til afvandring derfra kan vendes; foranstaltninger, der sigter på at fjerne uligheder og fremme lige muligheder for mænd og kvinder, bør støttes;
- (41) der er en stigende efterspørgsel fra forbrugerne efter økologisk fremstillede landbrugsprodukter og levnedsmidler; der er således skabt et nyt marked for landbrugsprodukter; økologisk landbrug forbedrer landbrugsaktiviteternes bæredygtighed og bidrager dermed til at nå denne forordnings mål; de specifikke støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne kan vedrøre produktion, forarbejdning og markedsføring af økologiske landbrugsprodukter;
- (42) foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne skal for at være berettiget til fællesskabsstøtte være forenelige med fællesskabsretten og være i overensstemmelse både med andre fællesskabspolitikker og med andre instrumenter i den fælles landbrugspolitik;
- (43) inden for rammerne af denne forordning må der ikke kunne ydes støtte til visse foranstaltninger, der er berettiget til støtte via andre instrumenter under den fælles landbrugspolitik, og navnlig ikke til foranstaltninger, der kan opnå støtte via de fælles markedsordninger, bortset fra undtagelser, der begrundes ud fra objektive kriterier;
- (44) da der allerede som led i en række fælles markedsordninger ydes støtte til producentsammenslutninger og foreninger af sådanne, synes det ikke længere at være nødvendigt at yde særskilt støtte til producentsammenslutninger i forbindelse med landdistriktudvikling; støtteordningen i Rådets forordning (EF) nr. 952/97 af 20. maj 1997 om producentsammenslutninger og foreninger af sådanne⁽³⁾ bør derfor ikke videreføres;
- (45) fællesskabsstøtten til ledsageforanstaltningerne og til andre foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne i områder, der ikke er omfattet af mål 1, bør finansieres af EUGFL, Garantisektionen; de grundlæggende finansielle bestemmelser i forordning (EF) nr. 1260/1999 er blevet ændret i overensstemmelse hermed;
- (46) fællesskabsstøtten til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne i områder, der er omfattet af mål 1, bør fortsat finansieres af EUGFL, Udviklingssektionen, med undtagelse af de tre

⁽¹⁾ EFT L 165 af 15.6.1989, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 91 af 6.4.1990, s. 7.

⁽³⁾ EFT L 142 af 2.6.1997, s. 30.

- eksisterende ledsageforanstaltninger og støtten til ugunstigt stillede område og områder med miljørestriktioner;
- (47) når det gælder støtte til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der indgår i mål 1- og mål 2-programmering, skal forordning (EF) nr. 1260/1999 anvendes, specielt hvad angår en koordineret programmering af disse foranstaltninger; finansieringsbestemmelserne bør imidlertid tage højde for Garantisektionens finansiering af foranstaltninger i mål 2-regioner;
- (48) foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, som ikke indgår i mål 1- eller mål 2-programmering, bør indgå i programmeringen af udviklingen af landdistrikterne efter særlige regler; satsene for støtten til disse foranstaltninger differentieres efter de generelle principper i artikel 29, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1260/1999 under tilstrækkelig hensyntagen til kravet om social og økonomisk samhørighed; følgelig differentieres støttesatserne i princippet mellem områder under mål 1 og mål 2 og andre områder; støttesatserne i denne forordning angiver fællesskabsstøttens maksimum;
- (49) ud over at tage initiativ til udviklingsprogrammer for landdistrikterne bør Kommissionen også kunne igangsætte undersøgelser af landdistriktudvikling på eget initiativ uanset bestemmelserne om initiativet til udvikling af landdistrikterne i artikel 19 og 20 i forordning (EF) nr. 1260/1999;
- (50) der bør fastsættes regler for den overvågning og evaluering af støtten til udvikling af landdistrikterne, der skal gennemføres ved hjælp af veldefinerede indikatorer, som skal aftales og fastlægges forud for programgennemførelsen;
- (51) medlemsstaterne bør kunne yde støtte til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, som ikke medfinansieres af Fællesskabet; da en sådan støtte vil få stor økonomisk betydning, må der fastsættes specifikke statsstøtteregler, også for at sikre sammenhæng med foranstaltninger, der kan opnå fællesskabsstøtte, og for at forenkle procedurerne;
- (52) der bør være mulighed for at vedtage overgangsbestemmelser for at lette overgangen fra de eksisterende støtteordninger til den nye støtteordning for udvikling af landdistrikterne;
- (53) den nye støtteordning i denne forordning afløser de eksisterende støtteordninger, som derfor bør ophæves; følgelig bør også undtagelsen i eksisterende ordninger for randområder og øerne i Det Ægæiske Hav ophæves; der vil blive fastlagt nye bestemmelser, som indeholder den fleksibilitet, de tilpasninger og de undtagelser, der er nødvendige for at imødekomme disse regioners specifikke behov, når foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne programmeres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG MÅL

Artikel 1

1. Denne forordning fastlægger rammerne for fællesskabsstøtte til en bæredygtig udvikling af landdistrikterne.

2. Foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne skal ledsage og supplere andre af den fælles landbrugs- og politikinstrumenter og dermed bidrage til at realisere målene i traktatens artikel 33.

3. Foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne skal:

— integreres i foranstaltningerne til fremme af udviklingen og strukturtilpasningen i regioner med udviklingsefterslæb (mål 1), og

— ledsage foranstaltningerne til støtte for økonomisk og social omstilling i områder med strukturproblemer (mål 2)

i de pågældende regioner, idet der tages hensyn til de særlige målsætninger for fællesskabsstøtte under disse mål, jf. traktatens artikel 158 og 160 og forordning (EF) nr. 1260/1999, og til betingelserne i nærværende forordning.

Artikel 2

Støtte til udvikling af landdistrikterne, hvad angår landbrugsvirksomhed og omlægning heraf, kan vedrøre:

- forbedring af landbrugsbedriftenes struktur og forarbejdnings- og afsætningsstrukturerne for landbrugsprodukter
- omstilling og omlægning af landbrugsproduktionen, indførelse af ny teknologi og forbedring af produkternes kvalitet
- fremme af nonfoodproduktionen
- bæredygtig udvikling af skovene
- diversificering af aktiviteterne for at skabe supplerende eller alternative aktiviteter

- bevarelse og styrkelse af levedygtige samfundsstrukturer i landdistrikterne
- udvikling af økonomisk aktivitet og bevarelse og skabelse af arbejdspladser for at sikre en bedre udnyttelse af det eksisterende interne potentiale
- forbedring af arbejds- og levevilkår
- bevarelse og fremme af ressourcebesparende driftssystemer
- bevarelse og fremme af naturværdier og et bæredygtigt landbrug, der opfylder miljøkravene
- afskaffelse af uligheder og fremme af lige muligheder for mænd og kvinder, specielt gennem støtte til projekter igangsat og gennemført af kvinder.

Artikel 3

Der ydes støtte til de i afsnit II fastlagte foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne på de i samme afsnit nævnte betingelser.

AFSNIT II

FORANSTALTNINGER TIL UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE

KAPITEL I

INVESTERINGER I LANDBRUGSBEDRIFTER

Artikel 4

Støtte til investeringer i landbrugsbedrifter skal bidrage til at øge landbrugsindkomsterne og forbedre leve-, arbejds- og produktionsvilkårene.

Investeringerne skal sigte på et eller flere af følgende mål:

- reduktion af produktionsomkostningerne
- forbedring og omstilling af produktionen

- forbedring af kvaliteten
- bevarelse og forbedring af det naturlige miljø, hygiejneforholdene og dyrevelfærdsstandarderne
- fremme diversificering af aktiviteterne inden for landbruget.

Artikel 5

Der ydes investeringsstøtte til landbrugsbedrifter:

- hvis økonomiske levedygtighed kan påvises

- som opfylder mindstekrav med hensyn til miljø, hygiejne og dyrevelfærd, og
- hvor landbrugeren har tilstrækkelige faglige kvalifikationer.

Artikel 6

Der ydes ikke støtte til investeringer, der tager sigte på at øge en produktion, som der ikke findes normale afsætningsmuligheder for.

Artikel 7

Medlemsstaterne fastsætter grænser for de samlede investeringer, til hvilke der kan ydes investeringsstøtte.

Den samlede støtte, udtrykt i procent af de støtteberettigede investeringer, fastsættes til højst 40 % og i ugunstigt stillede område til højst 50 %. Foretages investeringerne af yngre landbrugere som omhandlet i kapitel II, kan disse procentsatser sættes op til højst 45 % og i ugunstigt stillede områder til højst 55 %.

KAPITEL II

ETABLERING AF UNGE LANDBRUGERE

Artikel 8

1. Etableringsstøtte for at lette unge landbrugeres etablering ydes på følgende betingelser:

- landbrugeren skal være under 40 år
- landbrugeren skal have tilstrækkelige faglige kvalifikationer
- det skal være første gang, landbrugeren etablerer sig på en landbrugsbedrift
- for bedriftens vedkommende:
 - i) skal det kunne påvises, at den er økonomisk levedygtig, og
 - ii) mindstekrav med hensyn til miljø, hygiejne og dyrevelfærd skal være opfyldt

- landbrugeren skal være bedriftens driftsleder.

Der kan fastsættes særlige betingelser, når det drejer sig om en ung landbruger, der ikke etablerer sig som eneste driftsleder på bedriften. Disse betingelser skal svare til dem, der kræves opfyldt, når en ung landbruger etablerer sig som eneste driftsleder.

2. Etableringsstøtten kan omfatte:

- en engangspræmie på højst det støtteberettigede beløb, der er anført i bilaget
- et rentetilskud vedrørende lån, som er optaget for at dække omkostningerne ved etableringen; den kapitaliserede værdi af tilskuddet må ikke overstige den fastsatte engangspræmie.

KAPITEL III

UDDANNELSE

Artikel 9

Støtte til erhvervsuddannelse skal bidrage til at forbedre de faglige kvalifikationer hos landbrugere og andre personer involveret i landbrugs- og skovbrugsvirksomhed og til omlægning heraf.

Uddannelse skal især sigte på:

- at give landbrugere forudsætning for at foretage en kvalitativ omlægning af produktionen, at anvende produktionsmetoder, der er forenelige med kravet om landskabsbevarelse og -forbedring, miljøbeskyttelse samt hygiejne- og dyrevelfærdsstandarderne, og give dem de tilstrækkelige kvalifikationer til at drive en økonomisk levedygtig bedrift, og
- at give skovejere og andre personer, der er involveret i skovbrugsvirksomhed, forudsætning for at anvende skovforvaltningspraksis til forbedring af skovens økonomiske, økologiske eller samfundsmæssige funktioner.

KAPITEL IV

FØRTIDSPENSIONERING

Artikel 10

1. Støtte til førtidspensionering i landbruget tager sigte på følgende mål:

- at sikre ældre landbrugere, der beslutter at ophøre med landbrugsvirksomhed, en indkomst
 - at give landbrugere, der kan forbedre de resterende landbrugsbedrifters økonomiske levedygtighed, større mulighed for at overtage sådanne ældre landbrugeres bedrifter, hvor dette er nødvendigt
 - at landbrugsjord anvendes til andre formål, når den ikke kan udnyttes rentabelt til landbrugsformål.
2. Støtte til førtidspensionering kan omfatte foranstaltninger, der skal sikre arbejdstagere i landbruget en indkomst.

Artikel 11

1. En overdrager af en landbrugsbedrift skal:

- ophøre endeligt med al erhvervmæssig landbrugsvirksomhed; den pågældende kan dog fortsat drive ikke-erhvervmæssigt landbrug og udnytte bygningerne
- være mindst 55 år ved overdragelsen, men endnu ikke have nået den normale pensionsalder, og
- have drevet landbrug i ti år forud for overdragelsen.

2. En overtager af en landbrugsbedrift skal:

- efterfølge overdrageren som leder af landbrugsbedriften eller helt eller delvis overtage de frigjorte arealer. Den økonomiske levedygtighed af overtagerens bedrift skal forbedres inden for en bestemt frist og under opfyldelse af en række betingelser, som afhængigt af regionen og af produktionens art skal fastlægges nærmere, specielt hvad angår over-

tagerens faglige kvalifikationer, arealet samt arbejds eller indkomstens omfang

- have tilstrækkelige faglige kvalifikationer, og
 - forpligte sig til at drive landbrug på landbrugsbedriften i mindst fem år.
3. En arbejdstager i landbruget skal:
- ophøre endeligt med alt landbrugsarbejde
 - være mindst 55 år, men endnu ikke have nået den normale pensionsalder
 - i de forudgående fem år have anvendt mindst halvdelen af sin arbejdstid på landbrugsarbejde enten som medhjælpende familiemedlem eller som arbejdstager i landbruget
 - have været beskæftiget på overdragerens bedrift i en periode, der mindst svarer til to års fuldtidsbeskæftigelse, i de sidste fire år forud for overdragerens førtidspensionering
 - være tilsluttet en social sikringsordning.

4. En overtager uden for landbruget kan være enhver anden person eller ethvert andet organ, der overtager frigjorte arealer for at udnytte dem til ikke-landbrugsmæssige formål, såsom skovbrug eller oprettelse af naturreservater på en sådan måde, at miljø- og naturkvaliteten bevares eller forbedres.

5. De i denne artikel fastsatte betingelser gælder i hele den periode, overdrageren modtager støtte til førtidspensionering.

Artikel 12

1. De samlede beløb, hvortil der kan ydes fællesskabsstøtte, er fastsat i bilaget.

2. Der må højst udbetales støtte til førtidspensionering i en samlet periode på 15 år for overdrageren og 10 år for arbejdstageren. Støtten må ikke udbetales, efter at overdrageren er fyldt 75 år, og ikke efter at arbejdstageren har nået normal pensionsalder.

Hvis medlemsstaten udbetaler normal alderspension til en overdrager, ydes støtten til førtidspensionering som et tillæg, der beregnes under hensyntagen til størrelsen af den nationale alderspension.

— som led i normal god landbrugspraksis anvender driftsmetoder, der er forenelige med miljøbeskyttelse og naturbevarelse, specielt i form af bæredygtigt landbrug.

KAPITEL V

UGUNSTIGT STILLEDE OMRÅDER OG OMRÅDER MED MILJØRESTRIKTIONER

Artikel 13

Støtten til ugunstigt stillede områder og områder med miljørestriktioner tager sigte på følgende mål:

a) *Godtgørelse til områder med naturbetingede ulemper*

- for at sikre fortsat landbrugsvirksomhed og dermed bidrage til at opretholde levedygtige landdistrikter
- for at bevare naturen
- for at bevare og fremme bæredygtige driftssystemer i landbruget, som især tager hensyn til miljøet

b) *Godtgørelse til områder med miljørestriktioner*

- for at sikre opfyldelsen af miljøkrav og sikre driften i områder med miljørestriktioner.

Artikel 14

1. Landbrugere i ugunstigt stillede områder kan få støtte i form af udligningsgodtgørelse.

2. Udligningsgodtgørelse ydes pr. hektar landbrugsjord til landbrugere, som:

- dyrker et mindsteareal, der skal fastsættes nærmere
- forpligter sig til at udøve landbrugsvirksomhed i et ugunstigt stillet område i mindst fem år fra den første udbetaling af en udligningsgodtgørelse, og

3. Hvis der i et kreatur, der tilhører en producents kvægbesætning, i henhold til de relevante bestemmelser i direktiv 96/23/EF⁽¹⁾ påvises restkoncentrationer af stoffer, der er forbudt i henhold til direktiv 96/22/EF⁽²⁾, eller restkoncentrationer af stoffer, der er tilladt i henhold til sidstnævnte direktiv, men som anvendes ulovligt, eller hvis et ikke-tilladt stof eller produkt eller et stof eller produkt, der er tilladt i henhold til direktiv 96/22/EF, men som opbevares ulovligt, bliver fundet i en hvilken som helst form på producentens bedrift, udelukkes den pågældende producent for det kalenderår, hvor påvisningen er sket, fra at modtage udligningsgodtgørelse.

I gentagelsestilfælde kan der alt efter overtrædelsens alvor fastsættes en udelukkelsesperiode på indtil fem år regnet fra det år, hvor det pågældende gentagelsestilfælde blev påvist.

Hvis kreaturerne ejer eller den, der er ansvarlig for disse, lægger hindringer i vejen for udførelsen af den inspektion og de prøveudtagninger, der er nødvendige for gennemførelsen af de nationale overvågningsplaner for restkoncentrationer eller for udførelsen af de undersøgelser og den kontrol, der gennemføres i henhold til direktiv 96/23/EF, finder sanktionerne i nævnte stykke anvendelse.

Artikel 15

1. Udligningsgodtgørelsen fastsættes til et beløb:

— som er tilstrækkeligt til effektivt at bidrage til at kompensere for eksisterende ulemper, og

— som ikke indebærer overkompensation.

2. Udligningsgodtgørelsen gradueres behørigt efter:

— den enkelte regions særlige forhold og specifikke udviklingsmål

— hvor alvorlige de varige naturbetingede ulemper er, som påvirker landbrugsvirksomheden

⁽¹⁾ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3.

— de specifikke miljøproblemer, som eventuelt skal løses

— produktionens art og eventuelt bedriftens økonomiske struktur.

3. Udligningsgodtgørelsen fastsættes til et beløb, der ligger mellem det minimum og det maksimum, der er anført i bilaget.

Der kan ydes et højere udligningsbeløb end det anførte maksimum, forudsat at gennemsnittet af alle udligningsgodtgørelser, der er ydet på det pågældende programmeringsniveau ikke overstiger dette maksimum. I tilfælde, der er behørigt begrundet af objektive forhold, kan medlemsstaterne imidlertid forelægge en kombination af flere forskellige regionale programmer med henblik på beregningen af det gennemsnitlige beløb.

Artikel 16

1. Der kan ydes støtte til landbrugere i form af betalinger til udligning af omkostninger og indkomstab, der opstår i områder med miljørestriktioner, fordi den landbrugsmæssige udnyttelse er begrænset som følge af Fællesskabets miljøbestemmelser, hvis og i det omfang disse betalinger er nødvendige for at løse de specifikke problemer, som skyldes disse bestemmelser.

2. Betalingernes størrelse skal fastsættes således, at enhver form for overkompensation undgås, især når betalingerne er bestemt til ugunstigt stillede områder.

3. Fællesskabsstøttens maksimumsbeløb er fastsat i bilaget.

Artikel 17

Ugunstigt stillede områder omfatter:

— bjergområder (artikel 18)

— andre ugunstigt stillede områder (artikel 19), og

— områder med særlige ulemper (artikel 20).

Artikel 18

1. Bjergområder er områder, der er kendetegnet ved stærkt begrænsede muligheder for at udnytte jorden og væsentligt større arbejdsomkostninger end normalt som følge af:

— meget vanskelige klimatiske forhold, der skyldes højden og giver sig udtryk i en mærkbart afkortet vækstperiode

— stejle skråninger i lavere beliggende dele af det meste af området, således at mekanisering ikke er mulig eller kræver anvendelse af særligt, meget kostbart materiel, eller

— en kombination af disse to faktorer, der taget hver for sig kan være mindre alvorlige, men som tilsammen medfører tilsvarende ulemper.

2. Områder nord for den 62. breddegrad og nogle tilstødende områder syd for denne breddegrad sidestilles med bjergområder.

Artikel 19

De ugunstigt stillede områder, hvor der er risiko for, at jorden ikke længere udnyttes, og hvor det er nødvendigt at bevare naturen, består af landbrugsområder, som har ensartede naturlige produktionsbetingelser og har alle nedennævnte kendetegn:

— forekomst af forholdsvis uproduktiv jord, som det er vanskeligt at dyrke, og hvis ringe muligheder ikke kan forbedres uden store omkostninger, og som hovedsagelig egner sig til ekstensivt kvæghold

— på grund af denne af naturen betingede lave produktivitet opnås resultater, som ligger betydeligt under gennemsnittet set i forhold til de vigtigste økonomiske resultatindikatorer inden for landbruget

— ringe eller svindende befolkningstæthed og en befolkning, som hovedsagelig er afhængig af landbrugsvirksomhed, hvis stadig hurtigere tilbagegang vil indebære en fare for områdets levedygtighed og for indbyggernes mulighed for at blive boende.

Artikel 20

Ugunstigt stillede områder kan omfatte andre områder, der er udsat for særlige ulemper, og hvor der fortsat

bør drives landbrug, om nødvendigt og på bestemte betingelser for at bevare og forbedre miljøet, bevare naturen og mulighederne for turisme i området eller for at beskytte kysten.

Artikel 21

Det samlede areal af de i artikel 16 og 20 omhandlede områder må ikke i nogen medlemsstat overstige 10 % af landets samlede areal.

KAPITEL VI

MILJØVENLIGT LANDBRUG

Artikel 22

Støtte til produktionsmetoder inden for landbruget, som sigter på at beskytte miljøet og bevare naturen (miljøvenligt landbrug), skal bidrage til at realisere målene for Fællesskabets politik på landbrugs- og miljøområdet.

Denne støtte skal fremme:

- en udnyttelse af landbrugsjorden, som er forenelig med beskyttelse og forbedring af miljøet, landskabet og dets særpræg, naturressourcerne, jordbunden og den genetiske diversitet
- en miljøvenlig ekstensivering af landbruget og fortsat anvendelse af lavintensive græsningsystemer
- bevarelse af truede miljømæssigt værdifulde landbrugsområder
- landskabspleje og vedligeholdelse af historiske værdier på landbrugsjord
- anvendelse af miljøplanlægning i landbrugsbedriften.

Artikel 23

1. Der ydes støtte til landbrugere, som forpligter sig til i mindst fem år at drive miljøvenligt landbrug. Om

nødvendigt fastsættes der en længere periode for særlige former for forpligtelser afhængigt af disse forpligtelsers miljøeffekt.

2. En forpligtelse til at drive miljøvenligt landbrug skal indebære mere end normal god landbrugspraksis.

Den skal indebære aktiviteter, som ikke sikres gennem andre støtteforanstaltninger, som f.eks. markedsstøtte eller udligningsgodtgørelse.

Artikel 24

1. Støtten for forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug ydes en gang om året og beregnes på basis af:

- indkomsttabet
- ekstraomkostningerne som følge af forpligtelsen, og
- behovet for at skabe et incitament.

Ved beregningen af den årlige støtte kan der også tages hensyn til udgifterne til ikke-kommercielle anlægsarbejder, der er nødvendige for opfyldelsen af forpligtelsen.

2. De maksimumsbeløb, som årligt kan medfinansieres af Fællesskabet, er anført i bilaget. Beløbene skal være baseret på det areal af bedriften, som forpligtelsen til miljøvenligt landbrug vedrører.

KAPITEL VII

FORBEDRING AF FORARBEJDNINGEN OG AFSÆTNINGEN AF LANDBRUGSPRODUKTER

Artikel 25

1. Investeringsstøtte skal gøre det lettere at forbedre og rationalisere forarbejdningen og afsætningen af landbrugsprodukter og dermed bidrage til at gøre dem mere konkurrencedygtige og give dem øget merværdi.

2. Støtten skal tage sigte på et eller flere af følgende mål:

- styring af produktionen efter den forventede markedsudvikling eller fremme af nye afsætningsmuligheder for landbrugsprodukter
- forbedring eller rationalisering af afsætningskanalerne eller forarbejdningsprocesserne
- forbedring af produkternes præsentation og emballering eller bedre anvendelse eller bortskaffelse af biprodukter eller affald
- anvendelse af nye teknologier
- fremme af innovative investeringer
- forbedring og kontrol af kvalitet
- forbedring og kontrol af sundhedsvilkår
- miljøbeskyttelse.

Artikel 26

1. Der ydes støtte til de personer, der bærer de finansielle omkostninger ved investeringer i virksomheder:

- hvis økonomiske levedygtighed kan påvises, og
- som opfylder mindstekrav med hensyn til miljø, hygiejne og dyrevelfærd.

2. Investeringerne skal medvirke til at forbedre forholdene i de pågældende råvaresektorer. De skal sikre, at råvareproducenterne får en rimelig andel i de deraf følgende økonomiske fordele.

3. Der må gives tilstrækkelige garantier for, at der findes normale afsætningsmuligheder for de pågældende produkter.

Artikel 27

1. Investeringerne skal vedrøre forarbejdning og afsætning af produkter, der er omfattet af traktatens bilag I, bortset fra fiskerivarer.

2. Investeringerne skal opfylde udvælgelseskriterier, der fastsætter prioriteringen og angiver, hvilke typer investeringer der ikke er støtteberettigede.

Artikel 28

1. Der ydes ikke støtte til følgende investeringer:

- investeringer i detailhandelsledet
- investeringer til fremme af forarbejdning eller afsætning af produkter fra tredjelande.

2. Den samlede støtte, udtrykt i procent af de støtteberettigede investeringer, fastsættes til højst:

- a) 50 % i mål 1-regioner
- b) 40 % i de øvrige regioner.

KAPITEL VIII

SKOVBRUG

Artikel 29

1. Støtte til skovbruget skal bidrage til at opretholde og udvikle skovenes økonomiske, økologiske og sociale rolle i landområderne.

2. Støtten skal især fremme et eller flere af følgende mål:

- bæredygtig skovforvaltning og udvikling af skovbruget
- pleje og forbedring af skovressourcerne
- udvidelse af skovarealerne.

3. Denne støtte ydes kun til skove og arealer, som ejes af private eller private foreninger samt af kommuner eller sammenslutninger af kommuner. Denne begrænsning gælder ikke for foranstaltningerne i artikel 30, stk. 1, sjette led.

4. Støtten skal bidrage til at opfylde de forpligtelser, Fællesskabet og medlemsstaterne har indgået på internationalt plan. Den skal tage udgangspunkt i nationale eller subnationale skovprogrammer eller lignende instrumenter, som skal tage hensyn til de forpligtelser, der er indgået på ministerkonferencerne om beskyttelse af Europas skove.

5. De foranstaltninger, der i denne forordning foreslås på områder, der i Rådets forordning (EØF) nr. 2158/92 af 23. juli 1992 om beskyttelse af skovene i Fællesskabet mod brande⁽¹⁾ er klassificeret som høj- eller mellemrisikozoner, når det gælder skovbrande, skal være i overensstemmelse med de skovbeskyttelsesplaner, som medlemsstaterne har forelagt i henhold til forordning (EØF) nr. 2158/92.

Artikel 30

1. Der ydes støtte til en eller flere af følgende foranstaltninger:

- skovrejsning på jord, som ikke er støtteberettiget i henhold til artikel 31, forudsat at tilplantningen er tilpasset de lokale forhold og er forenelig med miljøet
- investeringer i skove med det formål markant at øge skovens økonomiske, økologiske eller sociale værdi
- investeringer med henblik på at forbedre og rationalisere høst, forarbejdning og afsætning af skovbrugsprodukter; investeringer i forbindelse med anvendelse af træ som råmateriale begrænses til alle de arbejdsprocesser, der går forud for den industrielle forarbejdning
- fremme af nye muligheder for anvendelse og afsætning af skovbrugsprodukter
- etablering af sammenslutninger af skovbrugere med henblik på at hjælpe medlemmerne til at opnå en mere bæredygtig og effektiv forvaltning af deres skove

⁽¹⁾ EFT L 217 af 31.7.1992, s. 3. Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 308/97 (EFT L 51 af 21.2.1997, s. 2).

— genskabelse af produktionspotentialet i skove, som er blevet skadet ved brand og naturkatastrofer, og indførelse af hensigtsmæssige beskyttelsesforanstaltninger.

2. Bestemmelserne i kapitel I og VII, med undtagelse af artikel 7, stk. 2, anvendes tilsvarende for støtte til investeringer.

Artikel 31

1. Der ydes støtte til skovrejsning på landbrugsjord, forudsat at tilplantningen er tilpasset de lokale forhold og er forenelig med miljøet.

Støtten kan ud over udgifterne til tilplantning omfatte:

- en årlig præmie pr. tilplantet hektar, der skal dække udgifterne til de tilplantede arealers pleje i en periode på indtil fem år
- en årlig hektarpræmie, der skal dække indkomsttabet som følge af skovrejsning i en periode på højst 20 år for landbrugere eller sammenslutninger heraf, som udnyttede jorden før skovrejsningen, eller for andre privatretlige juridiske personer.

2. Støtte til skovrejsning på landbrugsjord foretaget af offentlige myndigheder dækker kun etableringsudgifterne.

3. Støtte til skovrejsning på landbrugsjord ydes ikke:

- til landbrugere, der får støtte til førtidspensionering
- ved tilplantning med juletræer.

Ved tilplantning med hurtigtvoksende arter, der kan udnyttes på kort sigt, ydes der kun støtte til skovrejsning for så vidt angår udgifterne til tilplantning.

4. De maksimumsbeløb pr. år for den årlige præmie til udligning af indkomsttab, der kan medfinansieres af Fællesskabet, er anført i bilaget.

Artikel 32

1. Med henblik på:

- at bevare og forbedre den økologiske stabilitet i skovene i områder, hvor skovens beskyttende og økologiske rolle er i offentlighedens interesse, og hvor udgifterne til bevarende og forbedrende foranstaltninger for disse skove overstiger driftsudbyttet
- at opretholde brandbælter ved hjælp af landbrugsforanstaltninger

udbetales der tilskud til de hermed forbundne foranstaltninger, forudsat at skovens beskyttende og økologiske rolle sikres på bæredygtig måde, og at de pågældende foranstaltninger fastsættes i en kontrakt, der tillige nærmere angiver foranstalningernes finansielle omfang.

2. Udbetalingerne fastsættes til et beløb, der ligger mellem det minimum og det maksimum, der er anført i bilaget, på grundlag af de faktiske udgifter til de gennemførte foranstaltninger, således som de på forhånd er fastsat i kontrakten.

KAPITEL IX

FREMME AF TILPASNINGEN OG UDVIKLINGEN AF
LANDDISTRIKTERNE*Artikel 33*

Der ydes støtte til de foranstaltninger vedrørende landbrugsmæssig virksomhed og omlægning heraf og vedrørende aktiviteter i landdistrikterne, som ikke falder ind under andre foranstaltninger i dette afsnit.

Foranstaltningerne skal tage sigte på:

- grundforbedring
- jordfordeling
- oprettelse af vikar- og driftskonsulentordninger
- afsætning af kvalitetsprodukter fra landbruget

— basale servicefaciliteter for erhvervslivet og befolkningen i landdistrikterne

— renovering og udvikling af landsbyer samt beskyttelse og bevarelse af landdistrikternes kulturværdier

— diversificering af aktiviteterne på landbrugsområdet og områder med nær tilknytning hertil, så der skabes flere eller alternative beskæftigelses- og indkomstmuligheder

— forvaltning af landbrugets vandressourcer

— udvikling og forbedring af den infrastruktur, der er forbundet med udvikling af landbruget

— fremme af aktiviteter inden for turisme og håndværk

— miljøbeskyttelse i forbindelse med landbrug, skovbrug og landskabspleje samt forbedring af dyrevelfærd

— genopbygning af landbrugsproduktionspotentiale, som er blevet beskadiget ved naturkatastrofer, og indførelse af relevante forebyggende instrumenter

— finansieringsteknik.

KAPITEL X

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER

Artikel 34

Gennemførelsesbestemmelser til dette afsnit vedtages efter proceduren i artikel 50, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/1999.

Bestemmelserne kan bl.a. vedrøre:

— betingelserne for støtte til investering i landbrugsbedrifter (artikel 4-7), herunder nødvendige begrænsninger i medfør af artikel 6

— perioden og betingelserne for forbedring af en bedrifts økonomiske levedygtighed og betingelserne

- for anvendelse af arealer frigjort i forbindelse med førtidspensionering (artikel 11, stk. 2)
- betingelserne for ydelse og beregning af udligningsgodtgørelser i ugunstigt stillede områder, herunder ved fælles drift af landbrugsarealer (artikel 14 og 15), og udligningsbetalinger i områder med miljørestriktioner (artikel 16)
 - betingelserne for forpligtelsen til at drive miljøvenligt landbrug (artikel 23 og 24)
 - udvælgelseskriterier for investeringer i forbedring af forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter (artikel 27, stk. 2)
 - betingelserne for skovbrugsforanstaltninger (kapitel VIII).
- Kommissionen kan efter samme procedure træffe afgørelse om undtagelse fra artikel 28, stk. 2, i Fællesskabets randområder, forudsat at de forarbejdede produkter er bestemt for markedet i det pågældende område.

AFSNIT III

GENERELLE PRINCIPPER, ADMINISTRATIVE OG FINANSIELLE BESTEMMELSER

KAPITEL I

Artikel 36

GENERELLE PRINCIPPER

Underkapitel I

Støtte fra EUGFL

Artikel 35

1. Fællesskabsstøtte til førtidspensionering (artikel 10-12), ugunstigt stillede områder og områder med miljørestriktioner (artikel 13-21), miljøvenligt landbrug (artikel 22-24) og skovrejsning (artikel 31) finansieres af EUGFL, Garantisektionen, i hele Fællesskabet.

2. Fællesskabsstøtte til andre foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne finansieres af EUGFL's

— Udviklingssektion i mål 1-områder

— Garantisektion i områder, der ikke er omfattet af mål 1.

3. Støtte til de foranstaltninger, der er anført i artikel 33, sjette, syvende og niende led, finansieres af EUGFL i mål 1- og mål 2-områder og i områder, der befinder sig i en overgangsproces, forudsat at de ikke finansieres af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU).

1. Når det gælder støtte til de i artikel 35, stk. 2, nævnte foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne

— anvendes i mål 1-områder forordning (EF) nr. 1260/1999 suppleret med de specifikke bestemmelser i nærværende forordning

— anvendes i mål 2-områder forordning (EF) nr. 1260/1999 suppleret med de specifikke bestemmelser i nærværende forordning, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

2. Når det gælder den støtte til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der finansieres af EUGFL, Garantisektionen, anvendes de specifikke bestemmelser i forordning (EF) nr. 1260/1999⁽¹⁾ bestemmelser vedtaget i henhold hertil, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

Underkapitel II

Forenelighed og sammenhæng

Artikel 37

1. Støtte til udvikling af landdistrikterne ydes kun til foranstaltninger, der er forenelige med Fællesskabets retsfor skrifter.

⁽¹⁾ Se side 103 i denne EFT.

2. Der skal være sammenhæng mellem disse foranstaltninger og andre fællesskabspolitikker og dertil hørende tiltag.

Ingen foranstaltning, der falder ind under denne forordning, er støtteberettiget under andre fællesskabstøtteordninger, hvis den er uforenelig med nogen betingelse i denne forordning.

3. Der skal også være sammenhæng med foranstaltninger, der gennemføres via andre instrumenter i den fælles landbrugspolitik. Der skal navnlig være sammenhæng mellem på den ene side støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne og på den anden side foranstaltninger, der gennemføres som led i de fælles markedsordninger, og kvalitets- og sundhedsforanstaltninger inden for landbruget, og derudover mellem støtteforanstaltningerne indbyrdes.

Derfor må der i henhold til denne forordning ikke ydes støtte til:

- foranstaltninger omfattet af støtteordninger under de fælles markedsordninger med de objektive begrundede undtagelser, der kan defineres efter artikel 50
- foranstaltninger til fremme af forskningsprojekter, afsætning af landbrugsprodukter og udryddelse af dyresygdomme.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere eller mere restriktive betingelser for ydelse af fællesskabstøtte til udvikling af landdistrikterne, forudsat at der er sammenhæng mellem disse betingelser og de mål og krav, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 38

1. Der kan ikke samtidig ydes støtte til en og samme foranstaltning i henhold til denne forordning og i henhold til andre fællesskabstøtteordninger.

2. Støtte til flere foranstaltninger i henhold til denne forordning kan kun kombineres, hvis de hænger sammen og er indbyrdes forenelige. Hvis det er nødvendigt, justeres støtteniveauet.

Artikel 39

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige forholdsregler for at sikre, at støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne er kendetegnet ved den i dette kapitel foreskrevne forenelighed og sammenhæng.

2. De planer til udvikling af landdistrikterne, som medlemsstaterne forelægger, skal indeholde en vurdering af de planlagte støtteforanstaltningers forenelighed og sammenhæng samt oplysninger om de forholdsregler, der er truffet for at sikre foranstaltningernes forenelighed og sammenhæng.

3. Hvis det er nødvendigt for at sikre forenelighed og sammenhæng, revideres støtteforanstaltningerne efterfølgende.

KAPITEL II

PROGRAMMERING

Artikel 40

1. Foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der finansieres af EUGFL's Udviklingssektion, indgår i programmeringen for mål 1-regionerne i henhold til forordning (EF) nr. 1260/1999.

2. Andre foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne end de i artikel 35, stk. 1, nævnte kan indgå i programmeringen for mål 2-regionerne i henhold til forordning (EF) nr. 1260/1999.

3. De øvrige foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der ikke indgår i programmeringen i henhold til stk. 1 og 2, indgår i programmeringen af udviklingen af landdistrikterne i henhold til artiklen 41-44.

4. For passende foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne kan medlemsstaterne også til godkendelse forelægge generelle bestemmelser, der indgår i programmeringen i henhold til stk. 1, 2 og 3, hvis dette er relevant med henblik på sikring af ensartede betingelser.

Artikel 41

1. Planer til udvikling af landdistrikterne opstilles på det geografiske niveau, der skønnes mest hensigtsmæssigt. De udarbejdes af de af medlemsstaten udpe-

gede myndigheder, hvorefter medlemsstaten forelægger dem for Kommissionen efter høring af de kompetente myndigheder og organisationer på det relevante geografiske niveau.

2. Støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der skal gennemføres i et område, samles så vidt muligt i en enkelt plan. Hvis det er nødvendigt at udarbejde flere planer, skal forbindelsen mellem de i disse planer fastsatte foranstaltninger angives, og det skal sikres, at de hænger sammen og er indbyrdes forenelige.

Artikel 42

Planer for udvikling af landdistrikterne skal dække en periode på syv år regnet fra den 1. januar 2000.

Artikel 43

1. Planer for udvikling af landdistrikterne skal indeholde:

- en kvantificeret beskrivelse af den aktuelle situation med oplysninger om udviklingsmæssige skævheder, uligheder og muligheder, de finansielle ressourcer, der er anvendt, og de vigtigste resultater af de aktioner, der er gennemført i den tidligere programmeringsperiode, idet der tages hensyn til de foreliggende evalueringsresultater
- en beskrivelse af den foreslåede strategi, dens kvantificerede mål og de valgte udviklingsprioriteter for landdistrikterne samt det berørte geografiske område
- en vurdering af den forventede økonomiske, miljømæssige og sociale effekt, herunder beskæftigelseseffekten
- en samlet vejledende finansiell oversigt over de finansielle midler, som medlemsstaten og Fællesskabet har afsat til hver af planens udviklingsprioriteter for landdistrikterne, og som fastlægger de vejledende beløb for foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne ifølge artikel 33 i disse områder, når planen omfatter landdistrikter under mål 2
- en beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger til gennemførelse af planerne, specielt støtteordninger, herunder de oplysninger, der er nødvendige til vurdering af konkurrencereglerne

— information om et eventuelt behov for undersøgelser, demonstrationsprojekter, uddannelse eller teknisk bistand i forbindelse med udformningen, gennemførelsen eller tilpasningen af de berørte foranstaltninger

— angivelse af de myndigheder og organer, som er udpeget

— bestemmelser, som sikrer en effektiv og korrekt gennemførelse af planerne, herunder overvågning og evaluering, med angivelse af kvantitative indikatorer for evaluering, kontrol- og sanktionsordninger samt relevant informering af offentligheden

— resultaterne af høringen og angivelse af de involverede myndigheder og organer samt arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer på de relevante niveauer.

2. Medlemsstaten skal i sine planer:

— fastsætte miljøvenlige landbrugsforanstaltninger for hele sit område, i overensstemmelse med sine specifikke behov

— sikre, at der er den nødvendige ligevægt mellem de forskellige foranstaltninger, hvortil der skal ydes støtte.

Artikel 44

1. Planer for udvikling af landdistrikterne forelægges senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

2. Kommissionen vurderer, om de foreslåede planer er i overensstemmelse med denne forordning. På basis af planerne godkender Kommissionen programmeringsdokumenter vedrørende udvikling af landdistrikterne efter proceduren i artikel 50, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/1999 senest seks måneder efter planernes forelæggelse.

KAPITEL III

SUPPLERENDE FORANSTALTNINGER OG FÆLLESSKABSINITIATIVER

Artikel 45

1. Ifølge artikel 21, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/1999 kan Kommissionen efter proceduren i

samme forordnings artikel 50, stk. 2, udvide anvendelsesområdet for støtte fra EUGFL, Udviklingssektionen, ud over hvad der er fastsat i artikel 35, stk. 2, i nærværende forordning, og finansieringen af foranstaltninger, hvortil der kan ydes støtte i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1262/1999⁽¹⁾, (EF) nr. 1261/1999⁽²⁾ og (EF) nr. 1263/1999⁽³⁾ med henblik på gennemførelse af alle foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne.

2. EUGFL, Garantisektionen, kan på Kommissionens initiativ finansiere undersøgelser i forbindelse med programmeringen af udviklingen af landdistrikterne.

KAPITEL IV

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 46

1. Der udarbejdes hvert år en finansieringsplan og aflægges regnskab for den støtte, som Fællesskabet yder til udvikling af landdistrikterne via EUGFL, Garantisektionen. Finansieringsplanen indgår i programmeringen af udviklingen af landdistrikterne (artikel 40, stk. 3) eller i programmeringen vedrørende mål 2.

2. Kommissionen tildeler medlemsstaterne foreløbige bevillinger fordelt på de enkelte år på grundlag af objektive kriterier under hensyn til særlige forhold og behov samt særlige initiativer til fordel for miljø, jobskabelse og landskabsbevaring.

3. De foreløbige bevillinger tilpasses på grundlag af de faktiske udgifter og de reviderede udgiftsoverslag, som forelægges af medlemsstaterne, idet der tages hensyn til programmernes mål og de disponible midler, ligesom støtteintensiteten for landdistrikter under mål 2 som regel tages i betragtning.

Artikel 47

1. De finansielle bestemmelser i artikel 31, 32 (bortset fra stk. 1, femte afsnit), 34, 38 og 39 i forordning (EF) nr. 1260/1999 anvendes ikke på støtte til foran-

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 54.

staltninger til udvikling af landdistrikterne i forbindelse med mål 2.

Kommissionen træffer de nødvendige forholdsregler for at sikre, at disse foranstaltninger gennemføres effektivt og koordineret på en måde, som mindst opfylder kravene i de i første afsnit nævnte bestemmelser, herunder princippet om én forvaltningsmyndighed.

2. Foranstaltninger, der indgår i programmeringen af udviklingen af landdistrikterne, medfinansieres af Fællesskabet efter principperne i artikel 29 og 30 i forordning (EF) nr. 1260/1999.

I denne forbindelse:

— kan Fællesskabet højst medfinansiere 50 % af de samlede støtteberettigede udgifter og skal som generel regel medfinansiere mindst 25 % af de støtteberettigede offentlige udgifter i områder, der ikke er omfattet af mål 1 og mål 2

— anvendes der for indtægtsskabende investeringer satserne i artikel 29, stk. 4, litra a), nr. ii) og iii), og litra b), nr. ii) og iii), i forordning (EF) nr. 1260/1999. Landbrugs- og skovbrugsbedrifter samt virksomheder, der forarbejder og afsætter landbrugs- og skovbrugsprodukter, anses i denne forbindelse som virksomheder i henhold til artikel 29, stk. 4, litra b), nr. iii)

— kan Fællesskabet som led i programmeringen for foranstaltninger i henhold til denne forordnings artikel 22-24 højst medfinansiere 75 % i områder under mål 1 og 50 % i de andre områder.

Ved udbetalinger i den forbindelse anvendes artikel 32, stk. 1, femte afsnit, i forordning (EF) nr. 1260/1999.

3. Udbetaling af støtte fra EUGFL, Garantisektionen, kan ske i form af forskud til gennemførelse af programmer og i form af udbetalinger til dækning af påløbne udgifter.

KAPITEL V

OVERVÅGNING OG EVALUERING

Artikel 48

1. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at der foregår en effektiv overvågning af, hvordan programmeringen af udviklingen af landdistrikterne gennemføres.

2. Overvågningen foregår efter aftalte procedurer.

KAPITEL VI

Overvågningen foregår ved hjælp af særlige fysiske og finansielle indikatorer, der er aftalt og fastlagt på forhånd.

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER

Medlemsstaterne forelægger årlige situationsrapporter for Kommissionen.

Artikel 50

Nærmere bestemmelser for anvendelsen af dette afsnit vedtages efter proceduren i artikel 50, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/1999.

3. Der nedsættes overvågningsudvalg, hvis det er hensigtsmæssigt.

Disse bestemmelser kan navnlig vedrøre:

Artikel 49

1. Foranstaltninger, der indgår i programmeringen af udviklingen af landdistrikterne, evalueres ud fra principperne i artikel 40-43 i forordning (EF) nr. 1260/1999.

— udformning og forelæggelse af planer for udvikling af landdistrikterne (artikel 41-44)

— revidering af programmeringsdokumenter vedrørende udvikling af landdistrikterne

2. EUGFL, Garantisektionen, kan inden for rammerne af de finansielle midler, der er afsat til programmerne, deltage i finansieringen af evalueringer vedrørende udviklingen af landdistrikterne i medlemsstaterne. EUGFL, Garantisektionen, kan på Kommissionens initiativ også finansiere evalueringer på fællesskabsplan.

— udarbejdelse af finansieringsplaner, specielt for at sikre budgetdisciplin (artikel 46) og medfinansiering (artikel 47, stk. 2)

— overvågning og evaluering (artikel 48 og 49)

— sikring af sammenhængen mellem foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og støtteforanstaltninger i medfør af markedsordningerne (artikel 37).

AFSNIT IV

STATSSTØTTE

Artikel 51

traditionelle landbrugs- og skovbrugsområder eller flytning af avlsbygninger

1. Medmindre andet er fastsat i dette afsnit, anvendes traktatens artikel 87, 88 og 89 på den støtte, medlemsstaterne yder til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne.

— investeringer med henblik på beskyttelse og forbedring af miljøet

Traktatens artikel 87, 88 og 89 anvendes dog ikke på finansielle tilskud fra medlemsstaterne til foranstaltninger, der i medfør af traktatens artikel 36 medfinansieres af Fællesskabet i henhold til denne forordning.

— investeringer med henblik på forbedring af hygiejneneforholdene inden for husdyrbrug samt dyrevelfærd.

2. Støtte til investeringer i landbrugsbedrifter, som overstiger de i artikel 7 nævnte procentsatser, er ikke tilladt.

3. Der må kun ydes statsstøtte til landbrugere til udligning af naturbetingede ulemper i ugunstigt stillede områder, hvis støtten opfylder betingelserne i artikel 14 og 15.

Undtaget fra dette forbud er støtte til:

4. Der må kun ydes statsstøtte til landbrugere, som forpligter sig til at drive miljøvenligt landbrug, hvis forpligtelserne opfylder betingelserne i artikel 22-24. Der kan ydes supplerende støtte ud over de maksimumsbeløb, der er fastsat i henhold til artikel 24, stk. 2, hvis det er berettiget ifølge samme artikels stk. 1. I begrundede undtagelsestilfælde kan mindstestørrelsen for sådanne forpligtelser fraviges i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1.

— investeringer, der overvejende foretages i offentlighedens interesse, og som er knyttet til bevarelsen af

Artikel 52

Statsstøtte i medfør af traktatens artikel 36, der har til formål yderligere at bidrage til finansiering af foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, som medfi-

nansieres af Fællesskabet, meddeles af medlemsstaterne og godkendes af Kommissionen i overensstemmelse med denne forordning som led i den i artikel 40 nævnte programmering. Traktatens artikel 88, stk. 3, første punktum, anvendes ikke på således meddelt støtte.

AFSNIT V

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 53

1. Viser det sig at være nødvendigt med særlige foranstaltninger for at lette overgangen fra det nuværende system til det system, der indføres ved denne forordning, vedtages disse foranstaltninger af Kommissionen efter proceduren i artikel 50, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/1999.

2. Sådanne foranstaltninger vedtages navnlig for at integrere eksisterende fællesskabsstøtteforanstaltninger, som Kommissionen har godkendt for en periode, der udløber efter den 1. januar 2000, eller for en ubegrænset periode, i den støtteordning for udvikling af landdistrikterne, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 54

1. Artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 1696/71 af 26. juli 1971 om den fælles markedsordning for humle⁽¹⁾ affattes således:

»Artikel 17

1. Bestemmelserne om finansiering af den fælles landbrugspolitik finder anvendelse på markedet for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter fra tidspunktet for anvendelsen af den i denne forordning fastlagte ordning.

2. Den i artikel 8 nævnte støtte medfinansieres af Fællesskabet.

3. Medlemsstaterne udbetaler den i artikel 12 nævnte støtte til producenterne mellem den

16. oktober og den 31. december i det produktionsår, støtteansøgningen er indgivet for.

4. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 20 bestemmelser for anvendelsen af denne artikel.«

2. Artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer⁽²⁾ affattes således:

»Artikel 6

1. Medlemsstaterne yder støtte til anerkendte producentorganisationer i de første fem år efter deres anerkendelse for at fremme oprettelsen og lette driften.

2. Støtten:

— udgør i første, andet, tredje, fjerde og femte år henholdsvis 5 %, 5 %, 4 %, 3 % og 2 % af værdien af den inden for producentorganisationen afsatte produktion

— må ikke overstige de faktiske udgifter til den pågældende organisations oprettelse og drift

— udbetales i årlige rater i højst syv år efter datoen for anerkendelsen.

Produktionens værdi beregnes årligt på grundlag af:

— den årlige faktisk afsatte mængde

⁽¹⁾ EFT L 175 af 4.8.1971, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1554/97 (EFT L 208 af 2.8.1997, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 47 af 25.2.1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1637/98 (EFT L 210 af 28.7.1998, s. 28).

— de gennemsnitlige opnåede producentpriser.

3. Producentorganisationer, der er dannet af organisationer, som i vidt omfang allerede opfylder kravene i denne forordning, kan kun modtage den i denne artikel anførte støtte, såfremt de danner en sammenslutning med det formål bedre at kunne opfylde de i artikel 5 anførte målsætninger. I så fald ydes der dog kun støtte til omkostningerne i forbindelse med oprettelsen (udgifter til forberedelse og udarbejdelse af dens stiftende overenskomst og vedtægterne).

4. Støtte i henhold til denne artikel meddeles Kommissionen i en beretning, som medlemsstaterne sender denne ved slutningen af hvert regnskabsår.«

3. I Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽¹⁾ foretages følgende ændringer:

a) Artikel 15, stk. 6, affattes således:

»6. For regioner i Fællesskabet, hvor producenterne kun er organiseret i ringe grad, kan medlemsstaterne på behørigt begrundet anmodning få adgang til at yde producentorganisationerne en national finansiel støtte, som ikke må overstige halvdelen af producenternes finansielle bidrag. Denne støtte skal lægges til driftsfonden.

For medlemsstater, i hvilke mindre end 15 % af frugt- og grøntsagsproduktionen afsættes gennem producentorganisationer, og hvor produktionen af frugt og grøntsager udgør mindst 15 % af den samlede landbrugsproduktion, kan den i første afsnit omhandlede støtte efter anmodning fra vedkommende medlemsstat refunderes delvis af Fællesskabet.«

b) Artikel 52 affattes således:

»Artikel 52

1. Udgifterne i forbindelse med udbetalingen af EF-tilbagekøbsgodtgørelsen og med fællesskabsfinansieringen af driftsfonden, af særforanstaltningerne efter artikel 17 og artikel 53, 54 og 55 samt af de kontrolforanstaltninger, som udføres af de

eksperter fra medlemsstaterne, der er stillet til rådighed for Kommissionen i henhold til artikel 40, stk. 1, betragtes som interventioner til regulering af landbrugsmarkederne efter artikel 1, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1257/1999^(*).

2. Udgifterne i forbindelse med støtte, som ydes af medlemsstaterne i henhold til artikel 14 og artikel 15, stk. 6, andet afsnit, betragtes som interventioner til regulering af landbrugsmarkederne efter artikel 1, stk. 2, litra b), i forordning (EØF) nr. 1257/1999. De skal være berettiget til medfinansiering af Fællesskabet.

3. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 46 gennemførelsesbestemmelser til nærværende artikels stk. 2.

4. Bestemmelserne i afsnit VI anvendes, uden at dette berører anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 af 21. december 1989 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, og om ophævelse af direktiv 77/435/EØF^(**).

(*) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

(**) EFT L 388 af 30.12.1989, s. 17. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3235/94 (EFT L 338 af 28.12.1994, s. 16).«

Artikel 55

1. Følgende forordninger ophæves:

— forordning (EØF) nr. 4256/88

— forordning (EF) nr. 950/97, (EF) nr. 951/97, (EF) nr. 952/97 og (EØF) nr. 867/90

— forordning (EØF) nr. 2078/92, (EØF) nr. 2079/92 og (EØF) nr. 2080/92

— forordning (EØF) nr. 1610/89.

2. Følgende bestemmelser ophæves:

— artikel 21 i forordning (EØF) nr. 3763/91⁽²⁾

— artikel 32 i forordning (EØF) nr. 1600/92⁽³⁾

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 857/1999 (EFT L 108 af 27.4.1999, s. 7).

⁽²⁾ EFT L 356 af 24.12.1991, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 173 af 27.6.1992, s. 1.

- artikel 27 i forordning (EØF) nr. 1601/92 ⁽¹⁾
- artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2019/93 ⁽²⁾.

artikel 21, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 950/97, forbliver i kraft, medmindre de ændres yderligere i forbindelse med et program.

3. Forordninger og bestemmelser, der er ophævet ifølge stk. 1 og 2, anvendes fortsat for foranstaltninger, som er blevet godkendt af Kommissionen i henhold til samme forordninger inden den 1. januar 2000.

4. De direktiver, som Rådet og Kommissionen har udstedt, og som indeholder lister over ugunstigt stillede områder eller ændringer af sådanne lister, jf.

Artikel 56

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes i forbindelse med fællesskabsstøtte fra den 1. januar 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 1999.

På Rådets vegne

K.-H. FUNKE

Formand

⁽¹⁾ EFT L 173 af 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 184 af 27.7.1993, s. 1.

BILAG

OVERSIGT OVER STØTTEBELØB

Artikel	Formål	EUR	
8, stk. 2	Etableringsstøtte	25 000	
12, stk. 1	Førtidspensionering	15 000 (*) 150 000 3 500 35 000	pr. overdrager og år i alt pr. overdrager pr. arbejdstager og år i alt pr. arbejdstager
15, stk. 3	Laveste udligningsgodtgørelse Højeste udligningsgodtgørelse	25 (**) 200	pr. hektar landbrugsjord pr. hektar landbrugsjord
16	Højeste godtgørelse	200	pr. hektar
24, stk. 2	Enårige afgrøder Flerårige specialafgrøder Anden jordudnyttelse	600 900 450	pr. hektar pr. hektar pr. hektar
31, stk. 4	Højeste årlige præmie til dækning af indtægtstab ved skovrejsning — til landbrugere eller sammenlutninger heraf — til andre privatretlige juridiske personer	725 185	pr. hektar pr. hektar
32, stk. 2	Minimumsgodtgørelse Maksimumsgodtgørelse	40 120	pr. hektar pr. hektar

(*) Med forbehold af samlede maksimumsbeløb pr. overdrager kan de maksimale årlige udbetalinger forhøjes op til det dobbelte under hensyn til den økonomiske struktur for bedrifterne i visse områder og til målsætningen med at fremskynde tilpasningen af landbrugsstrukturerne.

(**) Dette beløb kan nedsættes for at tage hensyn til den særlige geografiske beliggenhed eller økonomiske struktur for bedrifter i visse områder og for at undgå overkompensation i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, andet led.